പള്ളികഥകൾ

മിനികഥകൾ

എണ്പത്തിയൊന്പത്

ജോയിക്കുട്ടി, ഡിട്രോയിറ്റ്

ജോസഫച്ചൻ സ്വന്തം കഥയാണ് പറയാൻ പോകുന്നത്. ഇത് ഒരു ഫിലസോഫിക്കൽ കഥയാണ്. സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ വന്ന അനുഭവം ഇടവകയുടെയും സഭയുടേയും കൂടെ യോജിപ്പിച്ച് പറയുകയാണ്. എനിക്ക് സുഖമില്ലാത് കിടപ്പിലായതു മൂലമാണ് ദീഘ്കാലം ഒന്നം എഴുതാൻ വയ്യാതിരുന്നത്.

അഹങ്കാരവും ശാപവും

വേദന. സഹിക്ക വയ്യാത്ത വേദന. ആരോടാണ് പറയുക. കേൾക്കാനോ ആശ്വസിപ്പിക്കാനോ ആരുണ്ട്. ചുറ്റിനും പരിഹസിക്കാനല്ലാതെ ആരുണ്ട് സഹായിക്കാനോ ആശ്വസിപ്പിക്കാനോ?

അഹങ്കാരം മൂലമുണ്ടായതാണ്. ഇപ്പോൾ വേദന അനുഭവിക്കുന്നത് ഇവർ രണ്ടുമല്ല. വേദന സഹിക്ക വയ്യാതാവുമ്പോൾ ആരെയെങ്കിലുമോ എന്തിനേയെങ്കിലുമോ ശപിക്കാൻ ശരീരത്തിന് പറ്റത്തില്ലല്ലോ.

കിരീടം വെച്ചപ്പോൾ മുതലാണ് അഹങ്കാരം തുടങ്ങിയത്. അതിന് മുമ്പ് ഒരിക്കലും ഈ അഹങ്കാരം ഇല്ലായിരുന്നു. ഒരു കിരീടം വെച്ചപ്പോൾ മുതൽ അഹങ്കരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേ ബുദ്ധി പറഞ്ഞതാണ്: പാടില്ലായെന്ന്. അത് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവുള്ള പ്രാപ്തി അഹങ്കരിച്ചു നടക്കുന്നവക്കുണ്ടാവില്ല. ഇപ്പോൾ അഹങ്കരിച്ചവക്കല്ലല്ലോ വേദന അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നത്.

സ്വന്തം വായിലെ അണപല്ലിന്, അതും വിസ്ടം ടീറ്റിന് കിരീടം (ക്രൗൺ)വെച്ചു. വലിയപോടുണ്ടായിരുന്നു. പോട് അടച്ചു കളഞ്ഞപ്പോൾ ക്രൗൺ വെയ്ക്കണമെന്ന് ദന്ത ഡോക്ടർ നിബന്ധിച്ചു. വല്ലതും ഭക്ഷണം കഴിക്കണമെങ്കിൽ അല്ലാതെ വേറെ മാഗ്ഗമില്ല. അമേരിക്കയിൽ ദന്ത വൈദനും കണ്ണുവൈദനും ചികിത്സിക്കണമെങ്കിൽ നല്ല പണചെലവുള്ള കാര്യമാണ്. ചെറുപ്പ കാലങ്ങളിൽ ധാരാളമായി മിഠായി തിന്നുമ്പോൾ ഈ ഭവിഷ്യത്ത് ഓത്തില്ല; ഗുണദോഷിക്കാനും നേർവഴി പറഞ്ഞു തരാനും അന്നാരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ ആ പ്രായത്തിലെ, ചോരത്തിളപ്പിൽ കൈകൊള്ളത്തുമില്ല. ഇന്നിപ്പോൾ ദന്തവൈദൻ പറയുന്നത് അനുസരിക്കയല്ലാതെ മറ്റു മാഗമൊന്നുമല്ല.

പല്ലിന്റെ അളവെടുത്തു. തല മന്ദിച്ചു പോയത് ചെലവു കേട്ടതുകൊണ്ടാണ്; അല്ലാതെ അവർ തന്ന മരുന്ന കൊണ്ടല്ല. അമേരിക്കയിൽ ഇൻഷറൻസ് ഒട്ടു മിക്ക തുകയും കൊടുക്കുമെങ്കിലും ബാക്കി തുകയായ കോ-പേമെന്റ് തുക വലുതാണ്. കാശില്ലന്ന പറഞ്ഞാലൊക്കത്തില്ല. ക്രൗൺ വെച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആശ്വാസമായി. ജീവിതകാലം മുഴുവനും സുഖമായി ജീവിക്കാമെല്ലോ. ആ അഹങ്കാരം ക്രൗണിനും ഉണ്ടായി. ചവക്കാൻ ഇട്ടു തരുന്ന നാക്കിനോടായി അഹങ്കാരം കാണിക്കൽ. തൊട്ടടുത്തുള്ള പാവങ്ങളോടല്ലേ അഹങ്കാരം കാണിക്കാൻ പറ്റുകയുള്ളു. എല്ലാ ദിവസവും നാക്കിനിട്ട് കടിയായി. ആദ്യമാദ്യം അറിവു കേടാണെന്ന് കരുതി ക്ഷമിച്ചു. പിന്നെ പിന്നെ ഗുണദോഷിച്ചു. അന്നേരമന്നേരം അമത്തിയമത്തി കടിക്കാൻ തുടങ്ങി. വേദനിക്കുന്നു, എന്ന് കരഞ്ഞു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ തമാശ കേട്ട് പിന്നേയും കടിക്കാൻ തുടങ്ങി. പൂച്ചക്ക് തമാശ, എലിക്ക് പ്രാണൻ പോകുന്ന വേദന എന്നു പറഞ്ഞതു പോലെ ആയി. പിന്നീട് ശപിക്കാൻ തുടങ്ങി. ''നീ ഗുണം പിടിക്കത്തില്ല; നീ നശിച്ചു പോകും''. ''പിന്നേയ്; അങ്ങിനെ തുമ്മുമ്പോൾ പൊകുന്ന മൂക്കാണെങ്കിൽ അങ്ങട്ട് പോകട്ടെ'' എന്നായി ക്രൗൺ. എനിക്ക് ഒരിക്കലും ഒന്നും സംഭവിക്കത്തില്ല, എനിക്ക് തോന്നുന്നതു പോലെ ഞാൻ ചെയ്യും. നീയെന്നെ ശപിച്ചാൽ ആ നിന്നെ ഞാൻ അതികഠിനമായി വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപദ്രവിക്കുമെന്നായി. നാക്കിനെ കടിച്ചു പറിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോഴും വേദന ശരീരത്തനായി. ശരീരവും ബുദ്ധിയും ഉപദേശിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആരു പറഞ്ഞാലും അതൊന്നും ഞാൻ വക വെയ്ക്കത്തല്ലന്ന നിലപാടിലായിരുന്നു ക്രൗൺ അനുഭവിക്കാതെ മറ്റു മാഗ്ഗമില്ലന്നായി ശരീരം. ബുദ്ധിയും ശരീരവും മറ്റവയവങ്ങൾ എല്ലാം ഇതിനോട് സഹകരിക്കാതെ മറ്റു മാഗമില്ലന്നായി. വേദന സഹിക്ക വയ്യാതാവുമ്പോൾ പിന്നേയും പിന്നേയും അതി ശക്തമായി നാക്ക് പ്രാകാൻ തുടങ്ങി. മറ്റവയവങ്ങൾ എല്ലാം ഇതറിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അറിയാത്ത വിധം ശരീരത്തോട് സഹകരിച്ചു പോന്നു.

വഷങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. അണപല്ലിന് ബലക്ഷയമായിതുടങ്ങി. എന്നിട്ടും ക്രൗണിന്റെ അഹങ്കാരത്തിന് യാതൊരു കുറവുമില്ല. ആയിടക്ക് മലയാളി കടയിൽ നിന്ന് ചക്ക ഉപ്പേരി വാങ്ങിച്ചത് തിന്നാൻ തുടങ്ങി. കടയിൽ നിന്നും വാങ്ങുന്ന ചക്ക ഉപ്പേരി പാറകല്ലു പോലെയാണ്. എന്തു വന്നാലും എനിക്ക് പുല്ലാണെന്ന് അഹങ്കരിച്ചു നിൽക്കുന്ന ക്രൗണിന്റെ കീഴിലേക്ക് തന്നെ അവൻ കയറി. ''പുല്ലാണേ, എനിക്ക പുല്ലാണേ എന്ന ഭാവത്തിൽ ആ ഉപ്പേരി ചവച്ചരച്ച് ഭസ്മമാക്കി. അതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ക്രൗണിന് ഇളക്കമായി.

ഈ സംഭവം നടക്കുന്നത് ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേര സമയം. ക്രൗണിന് ഇളക്കം തട്ടിയ വിവരം ശരീരം മുഴുവനും അറിഞ്ഞു. വിരലു കൊണ്ട് തൊട്ടു നോക്കി. സംഗതി ശരിയാണ് എന്നു മനസ്സിലായി. ഒരു ദന്ത വൈദ്യന്റേയും കടകൾ തുറക്കാത്ത സമയം. അവസാനം നാക്കിന്റെ സഹായം തേടി. ശപിച്ചതാണെങ്കിലും ആവശ്യ സമയത്ത് സഹായിക്കാതെ പറ്റത്തില്ലല്ലോ; ഒരു ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗമായിപോയല്ലോ. സഹായിച്ചു; ആ ഒരു രാത്രി മുഴവനും അടുത്ത പകൽ മുഴുവനും കൂടാതെ അടുത്ത ദിവസം രാത്രിയും. ൻക്ക് സഹായിച്ചില്ലങ്കിൽ അഹങ്കരിച്ചു നടന്ന ഈ ക്രൗൺ വയറ്റിൽ ചെന്ന് മലത്തിന്റെ കൂടെ കിടന്ന് ഈ അഹങ്കരിച്ച ക്രൗൺ മുഴുവനും മല നിബിഡമായി, മലമൂത്ര വിസജ്ജനം നടക്കുമ്പോൾ വെളിയിൽ പോകും എത്രയോ പ്രാവശ്യം ാതി ഭയങ്കരമായി ശപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആക്രൗൺ ഒരിക്കലും അങ്ങിനെ ശിക്ഷിക്കപെടരുതെന്ന് നല്ലവനായ നാക്ക് ആഗ്രഹിച്ചു. രാപലില്ലാതെ ആ ക്രൗണിന് സഹായമായി കൂടെ നിന്നു.

തിങ്കളാഴ്ച ദന്ത വൈദ്യന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോളാണ് വിവരം അറിയുന്നത്: ആ ക്രൗൺ എളകി പോയെന്നതു കൂടാതെ ആ പല്ലും ഒടിഞ്ഞു. ഫിന്നെ സ്പെഷ്യലിസ്റ്റിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് സർജറി ചെയ്ത് കുത്തികെട്ടി പറഞ്ഞു വിട്ടു; അത് വിസ്ടം റ്റീറ്റായിരുന്നു. ഇൻഷറൻസിന്റെ കിഴിവും കഴിഞ്ഞ് നല്ല ഒരു തുക വേറേയും ആയി. ഇനിയും അവിടെ പാർഷൽ ഡന്റേച്ചർ വെയ്ക്കണമെങ്കിൽ ഭീമമായ തുക വേറേ ആകും. വേണ്ടാ അങ്ങിനെ വേറേ കുന്തനാണ്ടം ഒന്നും വെച്ച് വീണ്ടും എന്നെ ഉപദ്രവിക്കേണ്ട ഇന്ന് പല്ല് ആഗ്രഹിച്ചാൽ ഫലമുണ്ടോ? ദീഘ്കാലം ഒറ്റ അണപല്ലുമായി ജീവിച്ചാൽ ഭവിഷ്യത്ത് ഭയങ്കരമെന്ന് വകതിരിവുള്ള ശരീരത്തിന് അറിയാം.

എന്റെ സ്വന്തം ഇടവകയിലെ ആളുകളും, സഭാംഗങ്ങൾ എല്ലാം ഇതു പോലെ അഹങ്കരിക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഇടവകയും സഭയും ഇതുപോലെ വേദന അനുഭവിക്കുകയും പണചെലവുണ്ടാകുയും ചെയ്യുമല്ലോ. കൂടാതെ അനാവശയമായി ആവശ്യത്തിലധികം മിഠായി വാങ്ങി തിന്നാതേയും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണല്ലോ!